

til. Men man har ikke givet dem noget saadant Tilbud og heller ikke stillet noget saadant Krav. Det er ganske urigtigt. Der foreligger en officiel Skrivelse til Ministeren for offentlige Arbejder, som ganske sikkert ogsaa er kommet til Bestyrelsens Kundskab, en Skrivelse af 7. Juni f. A., hvorved Uldum og Langeskov under Forudsætning af en saadan Forlængelse og Ombygning af Horsens—Tørring-Banen til Ejstrup tilbyder et forøget Tilskud paa 49,000 Kr. ud over, hvad de allerede havde i Banen, og Tørring tilbyder et yderligere Tilskud af 61,000 Kr., og Østernykirke, som ligger udenfor, og som ikke bliver berørt af Forlængelsen, tilbyder yderligere 3,000 Kr. udover, hvad den har ofret før, saa de paagældende Kommuner, her er Tale om, vilde komme til at staa med en Kapital i den nye Bane for Uldum—Langeskøvs Vedkommende af 85,400 Kr., for Tørrings Vedkommende af 85,267 Kr. og Østernykirke 15,400 Kr. Maa jeg nu spørge det ærede Medlem, om han ikke anser det for at være et ret ordentligt Tilbud, og maa jeg endvidere spørge det ærede Medlem, om Horsens By har givet noget som helst Tilbud i den Retning? (*L. Rasmussen* [Vejle Amts 1ste Valgkreds]: Nej!) Det ærede Medlem siger Nej! Men hvilken Ret har det ærede Medlem saa haft til at staa op her i Gaar og sige, at disse Kommuner aldrig har vist nogen nævneværdig Interesse for, at man skulde gaa til en Forlængelse af den Bane til Ejstrup? Ikke Spor af Berettigelse har det ærede Medlem haft dertil. Heller ikke med Hensyn til denne Forlængelse har Horsens, saa vidt jeg kan se, givet noget som helst Tilbud. (*L. Rasmussen*: Nej). Nej! Men saa skal det ærede Medlem ikke komme med Insinuationer mod de Kommuner, som har givet deres Tilbud; det synes jeg, er noget for meget af det gode. Men jeg tror nu ogsaa, at det ærede Medlem vil gaa i sig selv, og saa vil han sikkert rødme over sine Udtalelser i den Retning, jeg kender jo det ærede Medlems gode Hjerte.

Den Gang, Vejle—Herning-Banen blev gennemført, var Horsens selvfølgelig stærkt interesseret i at komme ud til Brande. Der kunde da være sket noget, som var næsten endnu værre end det, der skete den Gang, da Horsens—Tørring-Banen blev anlagt, da kunde man have kapret en ret betydelig Del af Vejles Opland og faaet det knyttet til Horsens. De samme Erobringslyster, der gjorde sig gældende den Gang, da Horsens—Tørring-Banen blev anlagt, gør

sig gældende nu. Jeg har aldrig i Horsens kunnet finde Spor af Interesse for at faa Bane derud, naar den ikke har haft nogen Interesse af at kapre Land i den Retning. Jeg tror, det er en nøgtern og rigtig Bedømmelse af Situationen, og jeg anser det for rigtigt at udtale det ved denne Lejlighed. Horsens Bys Interesser blev imidlertid krydset ved, at man førte Vejle—Holstebro-Banen over Thyregod, og da der var Forslag fremme om at forlænge Horsens—Tørring-Banen til Thyregod, hvad ogsaa blev vedtaget, sagde Horsens: Nej, det har ingen Interesse for os, og derved blev dette Projekt skrinlagt. Nu kommer der imidlertid noget mærkeligt frem — jeg har for Resten først hørt det i Gaar, ikke alene af det ærede Medlem, men ogsaa af den højtærede Minister, og det skal vel være ny Mading paa Krogen —, at selv om der bliver anlagt en Jernbane fra Rask Mølle til Ejstrup, er man i Horsens By stærkt interesseret i, at Banen forlænges fra Tørring til Thyregod. Saa vidt jeg forstod den højtærede Minister, udtalte han, at det var et Projekt, som kunde udføres. Jeg synes imidlertid, at det, at man gaar med til en Jernbane fra Rask Mølle til Ejstrup, er et Bevis paa, at man nu føler, at man har faaet Kniven paa Struben. Jeg synes, det er en god Linie, og 1908 holdt jeg mig ikke tilbage fra sammen med Laust Jensen at være Medforslagsstiller til et Forslag om en Jernbane fra Rask Mølle til Ejstrup, og endnu den Dag i Dag synes jeg, som sagt, at det er en naturlig og rigtig Linie.

Men samtidig med, at man anlægger denne Linie, maa man løse de andre interesserede Kommuner fra deres Forpligtelser, det er kun det, der forlanges. Naar de Herrer fra Horsens vil vaske Horsens saa uskyldsren, som den skal være, synes jeg, de skulde sige: Det Forslag vil vi støtte efter Evne, det vil i hvert Fald give fri Bane. Baade det ærede Medlem fra Fredericia (*L. Rasmussen*) og det ærede Medlem fra Horsens (*Hans Nielsen*) er jo frisindede Mennesker. Jeg ser, at det ærede Medlems Hjerte ordentlig hopper i Livet paa ham, og jeg kan godt forstaa det, fordi ogsaa Socialdemokrater undertiden trænger til at faa at vide, at de er frisindede Mennesker. Men jeg mener virkelig, at naar de er saa frisindede, skulde de sige: Vi vil ikke være med til ved vore Stemmer at tvinge Kommunerne til at blive under disse Forhold, vi vil ikke ved vore Afstemninger og i vore Udtalelser hævde, at de hører nu en